

MILUTIN JOVANOVIĆ

2. oktobra 1982. godine napustio nas je zauvijek Milutin Jankov Jovanović, direktor Geodetske uprave SR Crne Gore (SRCG) u penziji. Umro je tiho i smireno, kao što je smireno proživljavao svoje dane u penziji, u životnom dobu koje znači jesen života.

Rodio se 26. 10. 1901. godine u selu Velje Brdo, pleme Piperi, S. O. Titograd SRCG u siromašnoj seljačkoj porodici Jovanovića sa još dva brata i dvije sestre, od kojih je bio najstariji. Ostaje rano bez oca koji je poginuo 1915. godine na planini Troglavu u ratu sa Austrougarskom.

Ponikao je na siromaškom piperskom kamenu, gdje se kroz vjekove morala braniti sloboda u porodici gdje su ideje »Lenjinovog oktobra« vrlo rano našle pogodno tle, što je imalo uticaja na formiranje njegove ličnosti i na dalji životni put i razvoj.

Po završetku 7 razreda gimnazije u ondašnjoj Podgorici i osmog razreda i mature u Beogradu, koncem septembra 1923. godine upisuje se na Geodetsko-gradevinsku akademiju profesora Andonovića u Beogradu, da bi uskoro po otvaranju Državne geodetske škole, gdje se nije plaćala školarina a uz to davala i stipendija, prešao u tu školu i završio školovanje koncem 1925. godine.

Odmah po završetku škole zapošljava se kod Generalne direkcije katastra u Beogradu sa zadatkom na novom premjeru u Šapcu. U septembru 1926. godine odlazi na odsluženje vojnog roka pod neobičnim okolnostima, optužen »da mu je sva uža i šira familija komunisti«. Poslije dugih isleđenja u Mariboru biva oslobođen optužbe.

Po odsluženju vojnog roka 1927. godine dobiva postavljenje za asistenta profesora Nedeljковиća na Poljoprivrednom fakultetu u Beogradu.

U toku 1928. godine po sopstvenoj želji napušta posao asistenta i radi na novom katastarskom premjeru u raznim mjestima Srbije i Makedonije (Smederevo, Valjevo, Požarevac, Prilep i drugi), da bi ga Drugi svjetski rat zatekao na mjestu šefa Sreske uprave za katastar u Loznici.

U čitavom predratnom periodu drug Milutin Jovanović je bio aktivno uključen u rad ondašnjeg Udruženja geometara koje je osnovano 1919. godine u Zagrebu u novoj domovini.

Zbog političkih prilika, odnosa Zagreb-Beograd stvaraju se tri udruženja i to: jedno u Zagrebu i dva u Beogradu. U toku 1932. godine pošto su se političke prilike znatno izmijenile u Beogradu je održan kongres geometara i geodeta Jugoslavije na kome je donešena odluka da se sva tri udruženja ujedine u jedinstvenu organizaciju.

Godine 1930. bio je izabran za predsjednika Sekcije geometara udruženja »JUG« sa sjedištem u Bitolju, za Vardarsku banovinu (Makedoniju).

Obzirom da ga je rat zatekao u Loznici na dužnosti šefa Katastarske uprave drug Milutin se aktivno uključuje u pripreme za ustanak, učestvuje u formiranju Lozničke partizanske čete i kao aktivan borac učestvuje u borbama za oslobođenje Loznice, Banje Koviljače, Šapca i drugih. Pored ostalih zadataka tokom 1941. godine drug Milutin sa grupom boraca dobiva zadatak od Štaba Podrinskog partizanskog odreda, da sa grupom boraca pođe u Titovo Užice, gdje se nalazio Vrhovni štab i organizuje prebacivanje dva kamiona municije i oružja sa kojim bi se naoružali Loznička partizanska četa i Podrinski partizanski odred. Ovaj zadatak uspješno završava te se Loznička četa i Podrinski odred naoružavaju puškama »Partizankama«.

Prije ulaska Njemačkih jedinica u Loznicu 14. novembra 1941. godine drug Milutin sa grupom drugova uspijeva po zadatku Štaba Podrinskog odreda da uđe u četnički zatvor u Loznici i oslobodi zatvora sve zatvorenike među kojima je bila i drugarica Vjera Blagojević.

Krajem 1941. godine uslijed jakog pritiska neprijateljskih snaga i gubljenja slobodne teritorije u Srbiji, te povlačenja u pravcu Sandžaka drugu Milutinu je predloženo i savjetovano da se vrati u Loznicu, gdje je imao širok krug prijatelja i poznanika, te je bio pogodan za rad i vezu. Tako je u drugoj polovini februara 1942. godine došao u Loznicu i prijavio se svojoj ustanovi na rad. Po dolasku u Loznicu Gestapo ga je odmah zatvorio. Poslije 40 dana zatvora i teških batina oslobođen je pošto se pravdao da nije bio u partizanima, već da je krenuo za Crnu Goru kod svoje rodbine preko planina, jer nije mogao legalnim putem dobiti pasoš.

Tokom 1942. i 1943. godine kao ilegalac izvršava razne zadatke. Po nalogu Glavnog štaba BIH-a izrađuje skice Drinskog priobalnog pojasa od Zvornika do Mačvanskog Prnjavora sa srpske strane, sa širinom pojasa 2—3 km u koje su ucrtani svi prilazni putevi ka Drini i sa obje strane sve zgrade među kojima su bile istaknute zgrade simpatizera NOP-a. Jedan je ljotićevac iz sela Kozjaka uspio doći do jednog primjerka kopije ove skice i predao ju Gestapou. Obzirom da se posumnjalo da je skica rađena u Loznici druga Milutina Jovanovića Gestapo ponovo zatvara i podvrgava brutalnom maltretiranju i batinama. Pošto nijesu mogli dobiti priznanje, Gestapo ga je vršio i stručno vještačenje na zahtjev druga Milutina. Pošto je bio iscrpljen od batina i gladi te kada su mu donijeli primjerak hamera, pera i tuš da crta i piše, ruke su mu toliko drhtale da se na osnovu ovog vještačenja nije moglo utvrditi da je on bio autor skice pa je oslobođen optužbe.

Do polovine 1944. godine drug Milutin ostaje u Loznici odakle po zadatku da ne bi pri kraju došlo do provala prelazi na teren Jadra gdje su uskoro stigle partizanske snage pa je stupio u sastav 16. divizije 12. korpusa NOVJ i POJ i u sastavu ove jedinice učestvovao u oslobođenju Beograda 20. oktobra 1944. godine.

Odmah po oslobođenju zemlje biva raspoređen za načelnika Povjereništva FNRJ u Beogradu za agrarnu politiku i kolonizaciju, odakle se na zahtjev Vlade Crne Gore premješta na Cetinje i raspoređuje u Ministarstvo građevina na radno mjesto Načelnika za kadrove i opšte poslove.

1. aprila 1947. godine vlada Crne Gore imenuje ga za direktora novo formirane Geodetske uprave za Crnu Goru, na kojoj dužnosti ostaje sve do odlaska u penziju 1. jula 1963. godine.

Po dolasku u Crnu Goru drug Milutin Jovanović se aktivno uključuje i u društveni rad. 1945. godine učestvuje u formiranju »Društva geodeta Crne Gore« sa sjedištem na Cetinju i postaje njegov prvi predsjednik sve do 1952. godine.

Koncem 1945. godine bio je član inicijativnog odbora za osnivanje Saveza društva inženjera i tehničara Jugoslavije.

Za izvanredne zasluge na ostvarenju ciljeva i zadataka Saveza GIG Jugoslavije na skupštini 1973. godine u Vrnjačkoj Banji dodijeljena mu je povelja zaslužnog člana. U novembru 1974. godine Savez društava geodeta SRCG dodjeljuje mu povelju zaslužnog člana.

Za ostvarene rezultate u izgradnji zemlje drug Milutin je odlikovan Ordenom rada sa zlatnim vijencem, Ordenom zasluga za narod sa srebrnim vijencem, i medaljom zasluga za narod.

Odlazak Milutina Jovanovića iz naših redova predstavlja veliki gubitak ne samo za njegove najbliže, već i za Savez društava geodeta SRCG i Jugoslavije.

Rastali smo se od njega, ali ga zadržavamo u najljepšoj uspomeni. Zaslužio je to po svemu onome zbog čega se pamti čovjek i njegovo djelo.

Neka u ovom teškom trenutku za njegove najbliže bude utjeha ono što je ostavio iza sebe i kao čovjek i kao komunista i kao radnik geodeta, rukovodilac, direktor, kao prijatelj ljudi, kao građanin svog kraja, kao uzorna glava porodice, dobar suprug, otac i brat.

U ime njegovih kolega, u ime Saveza geodeta SRCG i Jugoslavije neka mu je vječna slava i hvala.

N. Rajović

PETAR ŠEREMET

Dana 7. prosinca 1982. godine u Slav. Brodu je umro Petar Šeremet, geodeta.

Rodio se u Suhači, općina Livno u službeničkoj obitelji. Školuje se u Livnu i Sinju, a geodetsku tehničku školu pohađa u Sarajevu i Beogradu, gdje je i završava 1932. g. Nakon odsluženja vojske 1933. god. odlazi na premjer Srbije, gdje ostaje do konca 1939. god. Zbog svoje izuzetne sposobnosti vrlo brzo postaje rukovodilac radilišta. Ratne godine provodi službujući u Slav. Brodu i Bos. Gradiški. Nakon rata odlazi na rad u »Geozavod« Zagreb, gdje radi od 1945.—1951. g. Tada već kao iskusnom i vrsnom stručnjaku povjeravaju se najsloženiji i najodgovorniji poslovi.

1951. god. prelazi na rad u katastar Slav. Brod, gdje ostaje do odlaska u mirovinu 1973. god. Kao vrlo vrijedan radnik i poslije odlaska u mirovinu ne prestaje sa radom, nego iste godine otvara privatnu poslovnicu, koja radi do 1976. god.

Na području Slav. Broda, pa i šire, bio je poznat kao vrstan stručnjak i pošten čovjek. Izuzetan smisao za lijepo pisanje i crtanje, čini njegove radove malim umjetničkim djelima. Mlađi stručnjaci raznih profila gledali su njegove radove i iz svakog su ponešto mogli naučiti. Čika Pero je svoje bogato iskustvo nesebično prenosio mladima, a istovremeno od mlađih je svaku novinu primao sa zahvalnošću. Dugo ćemo se sretati sa njegovim radovima, koji će nas podsjećati na izuzetno stručnog i vrijednog geodetu. Takav vrijedan stručnjak i pošten čovjek ostat će u trajnoj uspomeni svima onima koji su ga poznavali.

Pet godina se borio sa opakom bolešću. No ni njegova ogromna energija i volja za životom nije uspjela pobijediti. Za sobom je ostavio trag da je postojao i da se ne treba stiditi onoga što je napravio.

Otišao je tiho, kao što je i živio.

P. Šimić